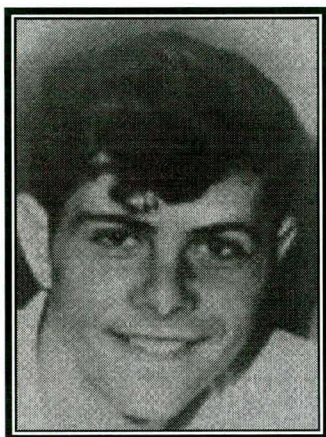

רב טוראי אבנר (הלוי) מיכאלי ז"ל

בן אסתר וישראל
נולד בפתח-תקוה
בתאריך כ"ז באייר תשי"ב, 22/5/1952
שרת בחיל השריון
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך ט"ז בשבט תשל"ז, 4/2/1977
נקבר בבית העלמין הצבאי בהר הזיתים
חלקה: 1 שורה: 9 קבר: 10
הותיר אחריו אישה, שני בנים, הורים,
אח ואחות

בן 25 בנפלו

קורות חיים

בן ישראל-שמחה ואסתר-דבורה. נולד ביום כ"ז באייר תשי"ב (22.5.1952) בפתח-תקוה. למד בבית-הספר הממ"ד 'נר עציון' שבפג'ה, פתח-תקוה. אחרי-כן למד בישיבת בני-עקיבא שבכפר-הרואה. המשיך בלימודיו בישיבת ההסדר 'שעלבים', בישיבת 'מרכז הרב קוק' ובבית-המדרש למורים' מכון שבדרון' שבירושלים. אבנר הצטיין בלימודיו והיה אהוב על מוריו, על תלמידיו ועל הסובבים אותו. הוא היה חובב שירה ופרקי-חזנות; כתב חידושי-תורה רבים, בעיקר על חידושי הרי"מ - הרבי מגור זצ"ל - והמהר"ל מפראג. כפי שמעיד אביו, קיים אבנר את מצות כיבוד אב ואם במלואה בכל עת תמיד. היו בו תכונות אנושיות מופלגות: כנות, יושר, התמדה, שקדנות, שתקנות, רדיפת צדקה וחסד ומידות רבות נוספות, טובות ונעלות.

אבנר גויס לצה"ל בינואר 1971 והתנדב לחיל-השריון, במסגרת ישיבת ההסדר. נטל חלק במלחמת יום-הכיפורים כתותחן בטנק - מעבר לתעלת סואץ - או כפי שהוא כתב בגלויה להוריו - בארץ-גושן; ולאחר-מכן בצפון, בסוריה. יצא מן הקרבות בנס, שלם ובריא בגוף וברוח, הודות לאמונתו ולביטחונו בהקב"ה. חברו רפי סיפר, שאבנר הלך בשדות וחילק לחבריו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

החיילים פרקי-משניות, עם פירושו של ר' פנחס קהתי ז"ל כדי שילמדו בהם לעילוי נשמות הנופלים במערכה על קדושת העם והארץ. כי אותיות משנה הן גם אותיות נשמה. אחיו שמואל, שייבדל לחיים טובים, מספר על אבנר ז"ל, שבתשוקתו העזה ללימוד התורה לשמה בכל-מקום, בכל-עת, בכל-שעה ובכל-התנאים, התקין לעצמו סידור-תפילה מיוחד בתוך הטנק שלו עם תאורה, שלא לבטל אף מזמנו היקר ללימודים, כי היה, גריס באוריתא תדירא'.

בסיום שירותו הצבאי שב ללימודי וכעבור זמן נשא לאישה את יהודית לבית כהן. בשנת 1976 נולד בנו הראשון - בנימין-ינון, וכעבור שנה - כחצי שנה לאחר נפילתו, נולד בנו השני - אבנר-יחיה. המשפחה התגוררה ברובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים ואבנר התחיל לעסוק בהוראת לימודי-קודש בבית-הספר הממ"ד 'נוה עציון' שבבית-וגן, ירושלים.

מדי שנה-בשנה נקרא אבנר לפרקי-זמן של שירות-מלואים פעיל. ביום ט"ז בשבט תשל"ז (4.2.1977) נפל אבנר במילוי תפקידו בעת שירות-מילואים פעיל בדרום הארץ. הובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית שבבית-העלמין בהר-הזיתים בירושלים. השאיר אחריו אישה, שני בנים, הורים, אח, אחות, סבא וסבתא.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "רב-טוראי אבנר היה חביב על חיילי היחידה, תמיד מילא את תפקידו באמונה ולשביעות-רצונם של מפקדיו. ידוע היה בשקידתו על לימוד התורה בכל עת של פנאי. ידענו כי אבנר מתפלל ולומד גם בעתות-קרב. נלקחה מאתנו נפש יקרה ומעולה. הכרנו אותו האדם צנוע ויחד עם זאת מחונן במידות ובמעלות שמעל ומעבר למצוי".

חברו לספסל-הלימודים, שלמה, כתב בדף הקשר 'יחדיו' של ישיבת בני"ע בכפר הרואה, אייר תשל"ז, שהוקדש כולו לאבנר ז"ל: "כבר בנערותו התחיל אבנר בחיפוש אחר האמת. הוא עבד על מידותיו, מידות שבין אדם למקום ומידות שבין אדם לחברו. זכורות תפילותיו המלאות דבקות, התנהגויותיו עם חבריו - אף לא מלה אחת של שון-הרע, של רכילות. למדתי עם אבנר כעשר שנים, ולא הספקתי להכירו. מידת האמת שבו הצניעה אותו, וכשהצדיק הזה נגדע, הולכים אנו לאורו ורואים מהי גדולתו ואיזו אבדה איבדנו. אכן, היה ציד במחיצתנו אך אנו לא ידענו".

מנהל 'מכון שבדרון' בעת ביקור התנחומים בביתו בזמן ה'שבעה' אמר:
"אבד לחינוך הדתי בארץ אחר המחנכים הגדולים והדגולים".

רבו של אבנר, הרב ר' שמעון זלזניק שליט"א, מראשי ישיבת 'שעלבים',
כותב במכתבו להורים: "דמותו של אבנר ז"ל ניצבת לנגד עיני, עלם חמד
טבול בחן, ציפיתי הימנו לגדולות ונצורות, קיויתי שאבנר ז"ל יהא לאחד
מצדיקי עולם אשר הקב"ה שת עליהם תבל, בהיותו חצוב מהיכל
האצילות בכל דרכיו, דיבוריו ומעשיו. ברצוני לבקר בביתכם בפ"ת,
בשאיפתי לדעת את דרכו מילדות, כיצד גדל והיה מה שהיה. אשרי הוריו
שזכו להולידו, אשרי ההורים שכך זכו לגדלו, ואוי לאבדה הגדולה מחמד
כל-לב, חמדת-עין ראתה ותאשרהו, פאר כל מידה חמודה. אוי, מי יתן לנו
תמורתו, מי ימלא את החלל שבלב, אחד ויחיד היה אבנר ז"ל".

לסיכום ניתן לומר, שלאבנר ז"ל היו שלוש אהבות עזות: אהבת הבורא,
אהבת ישראל ואהבת ארץ-ישראל. הוא מימש אותן בחייו: ע"י לימוד
התורה וההוראה: ע"י צדקה וגמילות חסדים; וע"י טיולים וסיורים ברגל
וברכב לאורכה ולרוחבה של ארצנו הקדושה, וזאת בשעות הפנאי
והחופשות שלו, ובעיקר בימי חול-המועד.

משפחתו וחבריו הנציחו את זכרו הטוב: בספר תורה שנכתב ע"י סופר
והוכנס בטקס מיוחד להיכל בית-המדרש בישיבת 'שעלבים'; נקראה על
שמו קרן ללימוד משניות בבי"ס הממ"ד 'נוה עציון' בירושלים; הוקמו
קופות גמילות-חסדים בבית-הכנסת 'הרמב"ן' שברובע היהודי בירושלים
ובבית-הכנסת 'עין-גנים' שבפתח-תקוה, מקומות שבהם למד ולימד ועמם
היה קשור בימי-חייו הקצרים.